

hurtigt som muligt. Men man ser ikke, hvorledes det skal kunne lade sig gøre nogenlunde hurtigt, naar Parcellerne ere udfæstede. Der skal da svares Fæsteafgifter, og selv om man giver Fæsterne Ret til at købe deres Ejendomme — der var i det andet Ting noget oppe om en Ret til at indkøbe Fæsteparcellerne efter Forløbet af 10 Aar —, frembyder det dog kun en Mulighed for en Afslutning af Virksomheden, men ingenlunde en Sikkerhed. Altsaa ogsaa af praktiske Grunde kan Flertallet ikke gaa med til at indføre Fæste her i Lovforslaget som Besiddelsesform. De principielle Grunde, som jeg anførte imod Livsfæste, gælde naturligvis ikke i samme Grad Arvefæste, enten det nu er med Ret til at sælge og pantsætte eller ej, men derimod gælde de praktiske Grunde i endnu højere Grad overfor Arvefæste. Det bliver jo nemlig endnu mere vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at faa afsluttet Foreningens Virksomhed, naar der vedblivende paa Parcellerne hviler Arvefæsteafgifter, som skulle opkræves og indbetales til den berettigede. — Flertallet har derfor stillet en Række Ændringer om i alle Paragrafferne at fjerne de Bestemmelser, som gaa ud paa at give Foreninger eller Kommuner Ret til at bortfæste de udstykkede Parceller.

Det samme Flertal, dog med Undtagelse af et Medlem, er i det hele taget imod, at Kommunerne inddrages under dette Lovforslag. Kommunerne have efter Flertallets Opfattelse helt andre Opgaver end at købe Ejendomme og at administrere disse, og selv om man vil give det ærede Mindretal, som paa dette Punkt har skilt sig fra Flertallet, Ret i, at Kommunalraadets Medlemmer i særlig Grad ere inde i, hvad Ejendommene ere værd paa den paagældende Egn, saa er dermed slet ikke givet, at Kommunalraadets Medlemmer ere i Stand til at bestyre Ejendommene tilfredsstillende. Enhver, der har noget Kendskab til Landbrug, vil vide, at naar man overtager en saadan Ejendom, er der mangfoldige Ting, der skulle foretages. Navnlig en Ejendom, som har været daarlign behandlet, kræver en god og dygtig Administration for at komme paa Fode igen. Der skal tages mangfoldige Bestemmelser. Man skal tage Bestemmelse om Besætning, Inventar og Jordens Behandling og om mange andre Ting, og det er ingenlunde givet, at et Kommunalraads Medlemmer virkelig forstaa sig paa sligt. Jeg kan ogsaa anføre, at det, at Kommunalraadens Medlemmer skifte med Halv-

delen hvert tredje Aar, selvfølgelig gør det endnu mere betænkeligt at overlade Administrationen til Medlemmerne. Men hvad man nu end mener om Kommunalraadens Evne til at bestyre en slig Ejendom, maa man dog vistnok indrømme, at ethvert Foretagende af den Slags kan og vil medføre Risiko og vil kunne medføre endog ret betydelige Tab. Hvem skal dække disse Tab? Det skulle selvfølgelig Skatteyderne, der er ingen andre, man kan henvende sig til. Det er nu meget smukt ved denne filantropiske Lov at tænke sig, at ogsaa Kommunalraadene kunde træde filantropisk op; men jeg mener dog, det er ikke den rigtige Vej at gaa at friste Kommunalraadene ind paa at være filantropiske med Skatteydernes Penge. Man vil let kunne risikere, at Filantropien i dette Tilfælde gaar ud over Skatteyderne. Af disse Grunde har Flertallet foreslaaet under Nr. 22 at lade hele § 10 udgaa, som omhandler Kommunens Ret i saa Henseende.

Det er de større og væsentlige Spørgsmaal, jeg her har tilladt mig at berøre. Af de stillede Ændringsforslag skal jeg nævne de vigtigste, idet jeg lader alle de redaktionelle og mindre væsentlige ligge. De se paa Papiret ret store ud, idet Paragrafferne i enkelte Tilfælde ere helt omskrevne, men jeg haaber, at den ærede Finansminister vil kunne gaa ind paa de fleste af dem, idet de i Virkeligheden ikke ere saa indgribende, som man kunde tro ved en flygtig Gennemlæsning. Det er i mange Tilfælde væsentlig kun en Omskrivning og, som Udvalget eller dets Flertal i alt Fald har tænkt sig, en Forbedring.

Under Nr. 7 har man foreslaaet en Bestemmelse om Foreningernes Anmeldelsespligt. Der var en Stemning indenfor Udvalget for overhovedet ikke at tillade Aktieselskabsformen under denne Lov, men det gik man bort fra. Man har i det hele taget i Udvalget prisværdigt søgt at imødekomme hinanden, og da den nævnte Tanke stødte paa Modstand fra forskellig Side, blev den opgivet, saaledes at det efter Udvalgets Forslag er fuldt saavel tilladt at benytte Aktieselskabsformen som andre Foreningsformer. Men selv om man altsaa mener, at man bør gøre Anmeldelsespligten saa lidet byrdefuld som muligt — og Udvalget smigrer sig med ved Ændringsforslag Nr. 7 at have gjort dette —, saa kan man dog ikke undlade den helt, idet det er givet, at en slig Forening i mange Tilfælde maa indlade sig i Kontraktforhold med Trediemand, tage Bestemmelse om Køb og andre Forhold, saaledes at